

Właściwość organu a efektywność udzielanej pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 21, maj 2017 07:36

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 1369

Wykładnia i zastosowanie przepisów ustawy o pomocy społecznej określających właściwość miejscową organów pomocy społecznej, powinna przede wszystkim uwzględniać zasady pomocy społecznej. Przy stosowaniu przepisów ustalających właściwość organów pomocy społecznej należy mieć na względzie, również te okoliczności, które z uwagi na sytuację osobistą wnioskodawcy, mogą zaważyć na tym, czy ewentualna pomoc będzie efektywna oraz czy w jakimkolwiek stopniu będzie ona realizowała ustawowe cele pomocy społecznej (Postanowienie NSA z 18 maja 2017 r. I OW 94/17).

Sąd wskazał, że chodzi o zasady wymienione w art. 2 ust. 1 (umożliwienie osobom i rodzinom przewycięzania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości), art. 3 ust. 1 (wspieranie osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwienia im życia w warunkach odpowiadających godności człowieka) oraz art. 3 ust. 2 (zapobieganie sytuacjom, o których mowa w art. 2 ust. 1, przez podejmowanie działań zmierzających do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem).

W rozpatrywanej sprawie wnioski o przyznanie pomocy złożyła osoba bezdomna, ostatnio zameldowaną na pobyt stały. Sąd uznał jednak, że właściwym w sprawie będzie organ gminy miejsca pobytu osoby bezdomnej, na podstawie art. 101 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej.

Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynikało, że wnioskodawca mieszka od 11 lat w altanie znajdującej się na terenie zabudowanej nieruchomości pozostającej własnością osoby, u której wnioskodawca w zamian za możliwość mieszkania dokonuje doraźnych prac związanych z utrzymaniem posesji i domu. Altana, która została oddana do dyspozycji strony nie ma bezpośredniego dostępu do wody, nie ma również instalacji elektrycznej, została jednak wyposażona w piec węglowy, umożliwiając wnioskodawcy mieszkanie w niej w okresie zimy. Nie jest również kwestionowane, że od wielu lat wnioskodawca nie mieszka ani nie przebywa w miejscu swego poprzedniego zameldowania na pobyt stały. Nadto, sytuacja ekonomiczna wnioskującego o pomoc finansową jest zła. Ze złożonych oświadczeń wynika bowiem, iż w miesiącu grudniu 2016 r. nie uzyskał żadnego dochodu, nie posiada również żadnego majątku. Powyższa sytuacja materialna oraz warunki, w których mieszka wnioskujący, w ocenie Sądu, świadczyły jednoznacznie o tym, że oceniany przypadek uznać należało za "szczególnie uzasadniony" w rozumieniu art. 101 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej.

Źródło: [CBOSA](#)